

indgaar i Krisekassen, findes det samme 35 pCt.'s Tilskud fra Statskassen og det samme 30 pCt.'s Tilskud fra Kommunerne, som nu findes i Arbejdsløshedskasserne. For saa vidt er der slet ikke noget som helst nyt i vort Forslag. Vi har kun formet det saaledes, at det skulde kunne hjælpe alle dem, som i Virkeligheden var berettigede til at faa Understøttelse i Henhold til den gældende Arbejdsløshedslov, men som grundet paa, at de har opbrugt baade den ordinære og den ekstraordinære Hjælp, nu er kommet ud i Krisen. Det er jo ikke længere siden end den 3. i denne Maaned, at der var en Deputation hos Landstingets Udvalg, som gjorde gældende, at der den Gang var en 7 000—8 000 saadanne Medborgere, der ikke havde nogen Udsigt til Hjælp, saaledes som Lovgivningen var. Det er for at komme dem til Hjælp, vi tillader os at anbefale dette Ændringsforslag til Vedtagelse. Der siges — og jeg tror, det vil vise sig at være rigtigt —, at hverken det ene eller det andet af de foreliggende Forslag, hverken det fra Folketinget oversendte eller det af det største Mindretal stillede, vil være tilstrækkeligt til at hjælpe i det fulde Omfang, men der vil let blive et Par Tusinde, maaske 3 000, som ikke kan hjælpes. Er vi saa egentlig ikke lige nær, og hvorfor kan man saa ikke lige saa godt gaa til at ordne det hele og se at bringe det i en saadan Orden, at man kan blive fri for de Henvendelser, som, om end de ikke sker paa et saa stort Antals Vegne, vil ske paa et noget mindre Antals Vegne de kommende Aar?

Der er af det største Mindretal stillet Forslag om en Bestemmelse i § 5. Den ærede Ordfører gjorde nærmere Rede for denne, og medens jeg i øvrigt ikke vil kunne anbefale, at man tiltræder dette Mindretalsforslag, fordi jeg ikke tror, det vil kunne yde tilstrækkeligt til Afhjælpning af de paaklagede Mangler, maa jeg sige, at jeg i dette Spørgsmaal stiller mig Side om Side med den ærede Ordfører, thi vi har i Arbejdsløhedsnævnet C. været fælles om at tage Stilling dær. Den højtærede Socialminister har ikke ment at kunne følge C-Nævnets Flertalsindstilling, men er gaaet til at udstede en Bekendtgørelse i Overensstemmelse med et Mindretals Indstilling. — De to Underændringsforslag, der er stillet, et af det socialdemokratiske Mindretal og et af det radikale Venstreparti, vil jeg ikke kunne anbefale. De vilde svække Udtrykkene i § 5. Derfor vil jeg anbefale, at man stemmer imod dem.

Idet jeg tillader mig paa ny at anbefale det af det ærede 4de Medlem for 4de Kred (Laursen) og mig stillede Ændringsforslag under Nr. 1, skal jeg hermed slutte.

Ludvig Christensen: Som Ordfører for det Parti, jeg tilhører, støttede jeg ved Lovforslagets første Behandling dette og kunde ogsaa i Udvalget have været med til at gennemføre det. Da Behandlingen af Lovforslaget i Udvalget imidlertid for det første viste, at der ikke kunde blive noget Flertal for Gennemførelsen af Lovforslaget, som det forelaa, og Forhandlingerne dernæst trak saaledes ud, at Værdien af det for hver Dag, der gik, blev ringere og ringere, har vi fra vor Side deltaget i Forhandlingerne om og er vi blevet enige om at tiltræde det Ændringsforslag, der er stillet af det største Mindretal, dog saaledes, at vi stiller et Underændringsforslag, hvorved den § 5, der stadig opretholdes af det største Mindretal, udgaar.

Om selve Bestemmelserne i det af det største Mindretal stillede Ændringsforslag skal jeg ikke udtale mig. Den ærede Ordfører (Stensballe) har gjort grundig Rede derfor, saa det vilde være Tidsspilde, om jeg vilde begynde at referere det paa ny. Men med Hensyn til Ændringsforslagets § 5 vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at vi ikke kan gaa med til paa den Maade, det her ønskes gjort, at binde Ministeren. Vi er ikke sikre paa — jeg tør maaske oven i Købet tilføje, at vi tror ikke paa —, at der i den kommende Vinter vil blive ydet Hjælp i samme Omfang som sidste Vinter. Vi haaber jo, at Tiderne skulde ændre sig noget, og under Hensyn til de faldende Varepriser og det Forbrug af Fondens Midler, der efterhaanden finder Sted, vil Ministeren jo have sit Ansvar. Derfor tror jeg, at den Frygt, man fra det største Mindretals Side nærer for, at Fondens Midler skulde komme til at lide uforholdsmæssigt, ikke er helt begrundet. Jeg finder derfor, at man kunde se bort fra det, der er fastsat i § 5, og tiltræde vort Underændringsforslag om, at denne Paragraf udgaar. Jeg skal, som bemærket, paa mit Partis Vegne anbefale det høje Ting at vedtage det under Nr. 3 af os stillede Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 2, hvorefter § 5 i det af det største Mindretal stillede Ændringsforslag udgaar.

Hvad angaar det af Mindretallet under Nr. 1 (Laursen og Tvede) stillede Ændringsforslag, har vi fra vor Side ikke kunnet slutte os til dette. Vi anerkender fuldt ud den gode Villie, der har været til at arbejde